

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਉਨ੍ਜਾਹਵਾਂ

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ: ਦਿਵਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦਾ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਪ

Jeff Pippenger

2024-03-21

ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਯਤ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭੇਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਦਿਵਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਸ ਭੇਦ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਤੂਹੀ ਦੇ ਵੱਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ, ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ 1888 ਵਿੱਚ ਜੇਨਸ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਵਿੱਚ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਧੀਰਜ ਪਾਉਣ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭੇਦ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੋਵੇ; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੁਲੁਸੀਆਂ 2:1-3.

ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦਾ ਕੰਮ, ਅਰਥਾਤ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਠੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਜੋੜਣ ਦਾ ਕਾਰਜ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਨ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਲਈ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ 1856 ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਫਿਰ 1888 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਤੁਰਹੇ ਦੀ ਧੁਨੀ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਹਰੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਭੇਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਹ, ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ, ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ; ਉਹੀ ਆਰੰਭ ਹੈ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ ਜਨਮਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਮਿਲੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੂਰਨਤਾ ਵੱਸੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਰਾ ਕੇ, ਉਸੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰ ਲਏ; ਹਾਂ, ਉਸੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਰਾਏ ਅਤੇ ਵੈਰੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲਾਪ ਕਰਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਵਿੱਤਰ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਅਦੋਸ਼ ਠਹਿਰਾਏ; ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨੇਵਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਕਰਕੇ ਅਡੋਲ ਬਣੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਸ ਤੋਂ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਹੇਠਲੀ ਹਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਟਾਏ ਨਾ ਜਾਓ; ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ, ਪੌਲੁਸ, ਸੇਵਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀਆਂ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਘਾਟ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਲਈ, ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਸੇਵਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂ। ਕੁਲੁਸੀਆਂ 1:18-25.

ਮਸੀਹ ਸੀਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇਹ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਸੀਸ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੈਵੀਅਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਸ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਸ ਨੂੰ ਦੇਹ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ (ਸੀਸ) ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ (ਦੇਹ) ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਜੀਵ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮਾਪਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ (ਮਨੁੱਖਤਾ, ਦੇਹ) ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ (ਦੈਵੀਅਤ, ਸੀਸ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ “ਇੱਕ ਸੋਟੀ” ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ “at-One-ment” ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਸੇਵਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂ; ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਭੇਦ ਜੋ ਯੁਗਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਸੰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭੇਦ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਧਨ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ; ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੇ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ ਹੈ; ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ; ਤਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੀਏ; ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੱਦੋਜਹਦ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:25-29.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣਤਾ, ਜੋ “ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਣ” ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਦ” ਹੈ, ਜੋ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ “ਮਸੀਹ ... ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ।” ਸੱਚੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੁਨੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭੇਦ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਸ ਜੋੜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕੜੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰੇ, ਜੋ “ਛਿਆਲੀ” ਗਿਣਤੀ ਰਾਹੀਂ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। “ਛਿਆਲੀ” ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕੜੀ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜੀ ਨੂੰ “ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ” ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕੜੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਵਤਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। 1611 ਵਿੱਚ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1831 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1833 ਵਿੱਚ Vermont Telegraph ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੱਕ, ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਔਪਚਾਰਿਕ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ 1798 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ। 1611 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1831 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਤਾਰੀਖ ਉੱਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਿਵਯ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਹ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ ਕੇਵਲ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਸਗੋਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚਾਈ” ਦੀ ਬਣਤਰ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ “ਸੱਚਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਅਤੇ 1798 ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਉਹ ਸੰਬੰਧ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇਤ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1776 ਵਿੱਚ, ਦਿਵਯ ਦਸਤਾਵੇਜ਼—ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ—ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1996 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ *The Time of the End* ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ, 1798 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਦਿਵਯ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਬਗਾਵਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।

1996 ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਲਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਗੁਆ ਬੈਠੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ 1776 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ "Truth" ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਗਵਾਹੀ (ਪਹਿਲਾ), ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਗਵਾਹੀ (ਆਖਰੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1776 ਨੇ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ 1776 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1798 ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, 1789 ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੇਰਾਂ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ "ਬੇਲਣ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; 1776 ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ, 1789 ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲ, ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਐਲੀਅਨ ਅਤੇ ਸਡੀਸ਼ਨ ਐਕਟਸ ਨਾਲ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਅਰਥਾਤ ਦਸ਼ਮਾਂਸ਼ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਚਿੱਤਰਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੇਮਨੇ (ਦੈਵਿਕਤਾ) ਵਜੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਜਗਰ (ਮਨੁੱਖਤਾ) ਵਜੋਂ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1776 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੈਵਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ Alien and Sedition Acts ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, ਮੇਮਨੇ ਤੋਂ ਅਜਗਰ ਵੱਲ ਦਾ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਯਤ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 677 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੀ ਲਾਠੀ, ਛਿਆਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਸੌ ਵੀਹ ਦੀ ਕੜੀ ਰਾਹੀਂ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਸੇਵਕ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਦ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਹੈ—ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ। ਉਹ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਮਹਾਨ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਸਿਆ, ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16.

ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੇਹ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਹੈ; ਇਹ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਹੇਸ਼ੇਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਪਮਾ ਵੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਭੇਦ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ

ਸੈਂਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਾਚਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਮੂਲਕ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਹੋਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਿਆਹ-ਰੂਪਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਠੀਆਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਦ ਉਹ ਹੁਣ ਦੇ ਕੌਮਾਂ ਨਾ ਰਹਿਣ, ਪਰ ਸਦਾ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਕੌਮ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੀ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਤੋਂ ਦੇ ਕੌਮਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਫਿਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾਲ, ਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸ-ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਚਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਾਂਗਾ; ਤਦ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 37:22, 23.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਹ ਇਕੱਠ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇਹ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਨਾਹ ਹੀ ਉਹ ਹੁਣ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਸ਼ੁੱਧ” ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਲੋਕ, ਪਤਰਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਦੂਲਾ ਵੀ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਹ ਭੇਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਹੋਸ਼ਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਇਹ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੇਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ “ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਤੂਰ ਦੇ ਨਾਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 10:7.

ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਈ। ਜਦੋਂ 1844 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਤਦੋਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਫੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਪਰ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਇਆ ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਤੂਰੀ ਨੇ ਮੁੜ ਵੱਜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਦ” “ਸਮਾਪਤ” ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ “ਭੇਦ” ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਵਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਸੈਂਤੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਡੀਆਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਲਾਉਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪੌਲੁਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਦ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਲਾਉਦਿਕੀਆਈਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਲਾਉਦਿਕੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਧੀਰਜ ਪਾਉਣ, ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਗੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਦ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਕਰਨ; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:1-3.

ਇਹ ਵੀ ਉਹੀ ਵਰਣਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ।

“ਪਰ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਉਪਮਾ ਕੇਵਲ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਘਾਟੀ ਦੇ ਡਾਂਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ

ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਦੇਹ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜੋੜ ਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੰਗਾਂ ਅਤੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਰੂਪਤਾ ਹੋਵੇ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵੰਤ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕਣ ਅਤੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ। ਇਹ ਹੱਡੀਆਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਆਸ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੀਵਨਦਾਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਹ ਫੁਕਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਣ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਆਪਣੀ ਜੀਵਨਦਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੇਤ, ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਆਤਮਿਕ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਸ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਰਹੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਅੰਤਰਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸੁਸਤਤਾ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਹਾਨੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤੱਬ-ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਲਗਨਸ਼ੀਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ‘ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੂੰ ਮੁਰਦਾ ਹੈ।’”

“ਜਦ ਤੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਸੱਚਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਜੀਵਨਦਾਇਕ ਸ਼ਵਾਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀਵੰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਜਦ ਤੱਕ ਸੱਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਰਗ-ਜੰਮੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਉਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬੀਜ ਤੋਂ ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਇਕੱਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਦੀ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਹ ਨੰਗੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਚੇਗਾ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ। ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਧਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੀ ਭਲੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਹਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

“ਇਸ ਵਰਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਸ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।” Review and Herald, January 17, 1893.

ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1856 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਸਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਛੱਬੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਜੇਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। 1856 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਤੇਬਾ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ, 1863 ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। “ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ” ਦੇ ਭੇਦ ਦਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਸੰਦੇਸ਼ 1888 ਵਿੱਚ ਐਲਡਰਜ਼ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ।

ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਟੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੱਕ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਲੱਖਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਇੱਕ ਇਕੱਠ ਹੋਣਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਰੀਰ ਅਜੇ ਵੀ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ “ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ” ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣ ਫੁਕਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ “ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਘੋੜੇ” ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਛੁੱਟ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਉਹ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਘੋੜਾ ਛੁੱਟ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਉਹ ਫਿਰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੁਰਦਾ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਜੁੱਟ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕਜੁੱਟ ਸੈਨਾ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਤੂਰ੍ਹੀ ਵੱਜਣ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਭੇਦ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਜੋੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਰਸਪਰ ਛਿਤਰਾਉ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਪਰਸਪਰ ਸਮਾਪਨ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪਰਸਪਰ ਛਿਤਰਾਉ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਅਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਤਕੋਆ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਪਏ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਯਹੋਸ਼ਾਫਾਤ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, ਹੇ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਹੇ ਯਹੂਸਲੇਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕੇ, ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ; ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਡੋਲ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਵੋਗੇ; ਉਸ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੋਗੇ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 20:20।”

“ਆਪਣੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਰ ਕੀਤੇ ਜਾਵੋਗੇ; ਉਸ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਿੱਥ ਹੋਵੋਗੇ।”

“ਯਸਾਯਾਹ 8:20. ਵਿਉਂਤ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਵੱਲ; ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਥੇ ਦੋ ਲਿਖਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ—ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਦੋ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 4:6. ‘ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਹੋਵੇਗੀ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਹਿਣਗੀਆਂ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਕੌਮ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ”

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 12:17। ‘ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।’ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਈ ਕਲੀਸਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਸਾ, ਇਲਿਆਹ, ਜਾਂ ਇਲਿਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਸੰਦੇਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧੁਆਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਾ ਰਿਹਾ।

“ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੱਚਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾ ਲਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ

ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ; ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।”

“ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ।”

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਡਰਾਮਗਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਸਦਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦੀ ਸੁਰਤਾਲ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ। ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਾਧੀ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਸੰਕਟ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੇਤੂ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫਲਿਆ-ਫੁਲਿਆ ਹੈ।” Loma Linda Messages, 34.